

β. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 7, στοιχείο α', είναι ο καθορισμός μιας περιοχής είκοσι ή εκατό φορές μεγαλύτερης από την έκταση του πεδίου δοκιμών αναλογικός σε σχέση με τη διασφάλιση ιδιωτών (προστασία της επιχειρήσεως, περιλαμβανομένων των προσώπων και προϊόντων που υπάρχουν σε αυτήν) και δημοσίων συμφερόντων (αποτροπή δολιοφθοράς προκειμένου να ευνοηθεί το κλίμα βιοτεχνολογικής αναπτύξεως στις Κάτω Χώρες);

(¹) Οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, για τη σκόπιμη ελευθέρωση γενετικώς τροποποιημένων οργανισμών στο περιβάλλον και την κατάργηση της οδηγίας 90/220/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 106, σ. 1).

(²) Οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2003, για την πρόσβαση του κοινού σε περιβαλλοντικές πληροφορίες και για την κατάργηση της οδηγίας 90/313/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 41, σ. 26).

οποίος κατοικεί και ασκεί επαγγελματική δραστηριότητα αποκλειστικώς εκεί, παρέχει σ' αυτόν τον άντρα, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, το δικαίωμα οικογενειακού επιδόματος (για τέκνο), όταν το δικαίωμα της διαζευγμένης συζύγου δεν υφίσταται πλέον;

3) Προκύπτει από τον κανονισμό δικαίωμα οικογενειακού επιδόματος (για τέκνο) της διαζευγμένης συζύγου έναντι της Αυστρίας, όπου ο διαζευγμένος άντρας κατοικεί και ασκεί επαγγελματική δραστηριότητα, όταν σε σχέση με τις εκτεθείσες στο πρώτο ερώτημα συνθήκες επέρχεται μια μεταβολή συνεπεία του γεγονότος ότι η σύζυγος αναλαμβάνει επαγγελματική δραστηριότητα στο νέο κράτος μέλος;

(¹) ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 73.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) στις 7 Αυγούστου 2008 — Romana Slanina κατά Unabhängiger Finanzsenat Aussenstelle Wien

(Υπόθεση C-363/08)

(2008/C 285/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Romana Slanina

Καθού: Unabhängiger Finanzsenat Aussenstelle Wien

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Προκύπτει από τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1408/71, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας (¹) (στο εξής: κανονισμός 1408/71), ότι η μη εργαζόμενη διαζευγμένη σύζυγος ενός κατοικούντος στην Αυστρία και εργαζομένου ως μισθωτού άντρα διατηρεί το δικαίωμα της οικογενειακού επιδόματος (για τέκνο) έναντι της Αυστρίας, όταν διατηρεί κατοικία σε άλλο κράτος μέλος και μεταφέρει εκεί το κέντρο των βιοτικών της συμφερόντων, όπου και εξακολουθεί να μην ασκεί επαγγελματική δραστηριότητα;
- 2) Έχει σημασία για την απάντηση στο πρώτο ερώτημα το γεγονός ότι η Αυστρία, όπου παραμένει ο διαζευγμένος σύζυγος ο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) στις 11 Αυγούστου 2008 — Agrana Zucker GmbH κατά Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft

(Υπόθεση C-365/08)

(2008/C 285/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Agrana Zucker GmbH.

Καθού: Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 16 του κανονισμού (ΕΚ) 318/2006 του Συμβουλίου, της 20ής Φεβρουαρίου 2006, για την κοινή οργάνωση των αγορών στον τομέα της ζάχαρης, την έννοια ότι η ποσόστωση ζάχαρης (¹), η οποία δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί συνεπεία προληπτικής απόσυρσης από την αγορά, κατά το άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) 290/2007 της Επιτροπής, της 16ης Μαρτίου 2007, για τον καθορισμό, για την περίοδο εμπορίας 2007/2008, του ποσοστού (²) που προβλέπεται στο άρθρο 19 του κανονισμού (ΕΚ) 318/2006 του Συμβουλίου, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη για τον υπολογισμό του τέλους παραγωγής;

2) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα:

Συνάδει το άρθρο 16 του κανονισμού (ΕΚ) 318/2006 του Συμβουλίου, της 20ής Φεβρουαρίου 2006, με το πρωτογενές κοινοτικό δίκαιο, και ειδικότερα με την αρχή της αναλογικότητας και με την απαγόρευση των διακρίσεων που απορρέει από το άρθρο 34 ΕΚ;

(¹) ΕΕ C 58, σ. 1.

(²) ΕΕ C 78, σ. 20.

Προσφυγή της 12ης Αυγούστου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

(Υπόθεση C-369/08)

(2008/C 285/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: E. Traversa και P. Dejmek)

Καθής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας.

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι το σημείο 2.1 του παραρτήματος VIIIb της StZVO αντιβαίνει στο άρθρο 43 ΕΚ σε συνδυασμό με το άρθρο 48 ΕΚ·

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Κατά το άρθρο 43, παράγραφος 1, ΕΚ, απαγορεύονται όλες οι ρυθμίσεις που περιορίζουν την ελευθερία εγκαταστάσεως των υπηκόων ενός κράτους μέλους στην επικράτεια ενός άλλου κράτους μέλους. Από το άρθρο 48 ΕΚ συνάγεται ότι οι διατάξεις της Συνθήκης περί της ελευθερίας εγκαταστάσεως είναι, για τις εταιρίες οι οποίες έχουν την καταστατική τους έδρα, την κεντρική τους διοίκηση ή την κύρια εγκατάστασή τους εντός της Κοινότητας, αντίστοιχες προς τις διατάξεις τις ισχύουσες για τα φυσικά πρόσωπα που είναι υπήκοοι των κρατών μελών. Οι διατάξεις περί ίσης μεταχείρισης απαγορεύουν όχι μόνον τις εμφανείς διακρίσεις λόγω ιθαγένειας ή, στην περίπτωση των εταιριών, λόγω έδρας, αλλά και κάθε μορφή συγκαλυμμένης διακρίσεως, η οποία, με την εφαρμογή άλλων διαχωριστικών κριτηρίων, καταλήγει στην πράξη στο ίδιο αποτέλεσμα.

Σύμφωνα με σημείο 2.1 του παραρτήματος VIIIb του γερμανικού Straßenverkehrszulassungsordnung [κανονισμού ταξινόμησης, απογραφής και θέσεως οχημάτων σε κυκλοφορία], ένας οργανισμός ελέγχου είναι δυνατόν να λάβει έγκριση στη Γερμανία όσον αφορά τη διεξαγωγή τεχνικών ελέγχων και ελέγχων ασφαλείας και την παραλαβή, κατόπιν ελέγχου, αυτοκινήτων οχημάτων μόνον εφόσον

συγκροτείται και διατηρείται αποκλειστικά από τουλάχιστον 60 αυτοαπασχολούμενους πραγματογνώμονες αυτοκινήτων, οι οποίοι ασκούν τη δραστηριότητα αυτή κατά κύριο επάγγελμα, ενώ στην περιοχή για την οποία ισχύει η έγκριση πρέπει να έχουν την έδρα τους τόσοι ελεγκτές μηχανικοί του οργανισμού αυτού, ώστε σε κάθε 100 000 αυτοκίνητα και ρυμουλκούμενα οχήματα που έχουν λάβει άδεια κυκλοφορίας στην περιοχή αυτή να αντιστοιχεί τουλάχιστον ένας, κατ' ανώτατο δε όριο 30 ελεγκτές μηχανικοί.

Κατά την Επιτροπή, η προϋπόθεση αυτή συνιστά ανεπίτρεπτο περιορισμό της ελευθερίας εγκαταστάσεως, ο οποίος δεν συμβιβάζεται με το άρθρο 43 ΕΚ, σε συνδυασμό, ενδεχομένως, με το άρθρο 48 ΕΚ. Η προϋπόθεση ότι ο οργανισμός συγκροτείται αποκλειστικά από έναν ελάχιστο αριθμό αυτοαπασχολούμενων πραγματογνώμων, οι οποίοι ασκούν τη δραστηριότητα αυτή κατά κύριο επάγγελμα, συνιστά ποιοτικό περιορισμό, δεδομένου ότι επιβάλλεται συγκεκριμένη δομή στις επιχειρήσεις που προτιθενται να ασκήσουν την επίμαχη δραστηριότητα. Η προϋπόθεση αυτή σημαίνει ιδίως ότι αποκλείονται οι μισθωτοί, οι οποίοι δεν μπορούν να είναι μέλη ενός τέτοιου οργανισμού ελέγχου. Επιπλέον, η επίμαχη διάταξη συνιστά και ποσοτικό περιορισμό, δεδομένου ότι επιβάλλει ελάχιστο αριθμό μελών για τους ως άνω οργανισμούς ελέγχου. Αυτές οι προϋποθέσεις εγκρίσεως καθιστούν αδύνατον για κάθε νομίμως εγκατεστημένο σε άλλο κράτος μέλος επιχειρηματία, ο οποίος έχει διαφορετική νομική μορφή ή εσωτερική δομή, να προσφέρει τεχνικές υπηρεσίες ελέγχου στη Γερμανία. Τέλος, η προϋπόθεση ότι στην περιοχή εγκρίσεως πρέπει να έχουν την έδρα τους τόσοι ελεγκτές μηχανικοί, ώστε σε κάθε 100 000 αυτοκίνητα και ρυμουλκούμενα οχήματα που έχουν λάβει άδεια κυκλοφορίας στην περιοχή αυτή να αντιστοιχεί ένας ελεγκτής μηχανικός, συνιστά περιορισμό ο οποίος αντιβαίνει στο άρθρο 43 ΕΚ (σε συνδυασμό με το άρθρο 48 ΕΚ), στο μέτρο κατά το οποίο με το κριτήριο αυτό περιέρχονται σε μειοεκτική θέση προπαντός τα νομικά πρόσωπα που είναι ήδη εγκατεστημένα σε άλλα κράτη μέλη και των οποίων οι ελεγκτές μηχανικοί δεν έχουν απαραίτητα την έδρα τους στην περιοχή εγκρίσεως.

Εν προκειμένω, δεν τίθεται θέμα εφαρμογής του άρθρου 45 ΕΚ ή του άρθρου 46 ΕΚ.

Κατά το άρθρο 45 ΕΚ, εξαιρούνται από την εφαρμογή των διατάξεων της Συνθήκης περί ελευθερίας εγκαταστάσεως, όσον αφορά το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, οι δραστηριότητες που συνδέονται στο κράτος αυτό, έστω και περιστασιακά, με την άσκηση δημόσιας εξουσίας. Εντούτοις, τα κριτήρια άμεσης και ειδικής συμμετοχής στην άσκηση δημόσιας εξουσίας, τα οποία συνάγονται από πάγια νομολογία, δεν πληρούνται όσον αφορά τις δραστηριότητες των οργανισμών ελέγχου, ιδίως ως προς τη διεξαγωγή τεχνικών ελέγχων. Ούτε το γεγονός ότι οι οργανισμοί ελέγχου πρέπει να αποφασίζουν για τη χορήγηση ή την αφαίρεση πινακίδων ελέγχου, ούτε η κρατική εποπτεία επί των οργανισμών αυτών αποδεικνύει ότι εκπληρώνουν αποστολές δημόσιας εξουσίας. Πρώτον, η οριστική απόφαση για την άρνηση χορηγήσεως των πινακίδων ελέγχου δεν μπορεί να ληφθεί παρά μόνον από την αρμόδια αρχή (ήτοι την υπηρεσία ταξινόμησης) στο οικείο ομόσπονδο κράτος και όχι από τον οργανισμό ελέγχου. Οι οργανισμοί ελέγχου έχουν μάλλον επικουρικό και προπαρασκευαστικό ρόλο έναντι της υπηρεσίας ταξινόμησης. Δεύτερον, από το γεγονός ότι το κράτος ασκεί εποπτεία επί ορισμένων οργανισμών δεν μπορεί να συναχθεί ότι όλες οι δραστηριότητες που ασκούνται από τέτοιους οργανισμούς συνδέονται με την άσκηση δημόσιας εξουσίας. Ακόμη και στην περίπτωση κατά την οποία μεμονωμένες δραστηριότητες του οργανισμού ελέγχου θα θεωρούνταν ως άσκηση δημόσιας εξουσίας, ο αποκλεισμός των τεχνικών ελέγχων οχημάτων από το πεδίο εφαρμογής της ελευθερίας εγκαταστάσεως θα ήταν υπερβολικός και θα υπερέβαινε κατά πολύ